

ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1948 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Φίλοι ἑταῖροι,

Ὅσακις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ Δ. τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν Συμβούλιον ἐλογοδότει διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα, κατέληγε μὲ ἕν παράπονον διὰ τὴν μὴ συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἑπετηρίδος τῆς καὶ μὲ μίαν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἔκδοσις περιοδικῶ, δι' οὗ ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἐπεκοινωνεὶ μετὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου δεικνύουσα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Βυζαντινῆς περιόδου.

Συνεχεῖς καὶ σύντονοι ὑπῆρξαν αἱ κατὰ τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν προσπάθειαι ἡμῶν, αἵτινες, δυστυχῶς, δὲν κατέληγον εἰς εὐχάριστα ἀποτελέσματα, ἔνεκα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας τῆς χώρας.

Σήμερον, εὐτυχῶς, δὲν θὰ παραπονεθῶμεν παρουσιαζόμενοι πρὸ ἡμῶν, ἔχομεν ἄνὰ σᾶς μεταδώσωμεν τὴν εὐχάριστον εἴδησιν ὅτι, ἐπετεύχθη ἡ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν, οὗτινος πρόκειται ἐκδοθῆς ὁ ΙΗ' τόμος.

Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα, στηριζόμενοι εἰς τῶν ἑταίρων καὶ τῆς κοινῆς τὴν ὑποστήριξιν ὡς καὶ εἰς τὴν ἰερότητα τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκομεν, νὰ μὴ παρεμβληθῇ πλέον δυσκολία εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐρένης τοῦ μεσοχρονίου ἡμῶν βίου καὶ πολιτισμοῦ.

Διὰ νὰ μὴ μείνη διὰ τὴν Ἑταιρείαν ἡμῶν ἄδακρον τὸ 1948, ὁ χάρων τῆς ἀφήρησε κατ' αὐτὸ πολυτίμους ἑταίρους. Ἐν πρώτοις ἐθρηνήσαμεν τὸν εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντα Ἀδαμάντιον Διαμαντόπουλον. Ὁ μεταστάς, τέκνον τῆς εὐάνδρου Ἀγχιάλου, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του, προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ἔθνος διδάξας λίαν εὐδοκίμως εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Σεβαστοπούλεως, τῆς Ὁδησοῦ καὶ τῆς Σμύρνης, ὅπου κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς ἀνέπτυξε μεγάλην δραστηριότητα ὡς γραμματεὺς τοῦ ἐκεῖ ἰδρυθέντος παραρτήματος τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ μεταστάς, βαθὺς γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ διάφοροι ἐν περιοδικοῖς δημοσιευθεῖσαι μελέται καὶ βιβλιοκρισίαι

του, ἐνδιαφέρετο ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά ζητήματα τοῦ ἡμετέρου ἔθνους κατὰ τοὺς πρὸ τῆς ἀλώσεως καὶ τοὺς κατ' αὐτὴν χρόνους. Οὕτως ἔγραψε περισπουδάστους μελέτας περὶ Μάρκου τοῦ Εὐθηνικοῦ καὶ τῆς ἐν Φλωρεντία Συνόδου, περὶ Σιλβέστρου Συροπούλου καὶ τῶν ἀπομνημονευμάτων αὐτοῦ τῆς ἐν Φλωρεντία Συνόδου, περὶ ἀποπειρῶν πρὸς ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, περὶ τῆς ἐν Φλωρεντία Συνόδου καὶ τῆς Λατινικῆς Οὐνίας ἐν Ἀνατολῇ καὶ περὶ Γενναδίου Σχολαρίου ὡς ἱστορικῆς πηγῆς τῶν περὶ τὴν ἀλωσιν χρόνων.

Εἶπον ὅτι κυρίως κατεγίνετο ὁ Διαμαντόπουλος μὲ τὰ ἐκκλησιαστικά γεγονότα τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, αἱ ἔρευνάι του ὅμως ἐπεξετείνοντο καὶ πέραν τοῦ αἰῶνος τούτου, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ διατριβαὶ αὐτοῦ ὁ Μ. Βασίλειος καὶ ἡ Ρώμη ὡς καὶ αἱ περὶ τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου, περὶ Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, περὶ τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Ἐφέσῳ καὶ τῆς τετάρτης ἐν Χαλκηδόνι καὶ περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Τρανοῦ καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους κατὰ τὸν ΙΣ' αἰῶνα.

Ὁ μεταστὰς ἐκ τῶν ἐρευνητῶν ἐκείνων, οἷτινες δὲν διεγείρουσι θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά των ἀποβλέποντες μόνον εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐπιστήμης, ἐγένετο τῶν ἀρίστων φίλων τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας τιμῶν τὰς στήλας τῆς Ἐπετηρίδος τῆς διὰ τῆς συνεργασίας του. Οὕτως ἐπανειλημμένως ἐν αὐταῖς ἔκρινε τοὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Jugie καὶ τοῦ ἡμετέρου Σιδερίδου ἐκδοθέντας ὀκτὼ τόμους τῶν ἀπάντων Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου, ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ μακρὰν μελέτην ἐπὶ τῇ 1600ῃ ἐπετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀδαμαντίου Διαμαντοπούλου ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἔχασεν ἓνα τῶν πολυτίμων ἐταῖρων τῆς, ἡ δὲ περὶ τὰ Βυζαντινὰ ἔρευνα βαθυστόχαστον ἐργάτην.

Μετὰ τὸν Διαμαντόπουλον, ἔσχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ χάσωμεν καὶ ἕτερον πολύτιμον ἐταῖρον, γόνον ἱστορικῆς οἰκογενείας, τὸν Ἀλέξανδρον Κριεζῆν, ὅστις ἐθεράπευεν ἐξ ἴσου τὴν τε Θέμιδα καὶ τὰ Βυζαντινὰ σπουδάσματα ἰδιαιτέραν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν δεικνύων ἀγάπην καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἐξαιρετικῆς παρακολουθῶν τὴν δρᾶσιν αὐτῆς.

Εἰς τὸν θλιβερὸν κατάλογον δέον νὰ προστεθῇ καὶ ὁ ἀπὸ ἐνδεκαετίας φιλοβυζαντινὸς ἐταῖρος ἡμῶν ἀείμνηστος Δημήτριος Τσιγάρας.

Τῶν εἰς τὴν αἰωνιότητα ἀπελθόντων ἐταῖρων ἡμῶν αἰωνία ἔστω ἡ μνήμη.

Μ' ὅλον ὅτι, ἐνεκα τῆς ἐπαράτου κατοχῆς καὶ τῆς μετὰ ταῦτα δυστυχοῦς περιόδου ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἰδὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἐπετηρίδος τῆς, ἐν τούτοις τὰ ἐπιστημονικά τῆς Δύσεως ἰδρύματα ἐξηκολούθουν νὰ μᾶς ἀποστέλλουν τὰ περιοδικὰ των εὐχόμενα, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἡ δημοσίευσις σπουδαίου, ὡς γράφουν, περιοδικοῦ. Οὕτω λαμβάνομεν τὰ

Analecta Bollandiana, τὴν Nouvelle Revue théologique, τὸ Irenicon' τὰς Études Byzantines καὶ τὰ Orientalia Christiana Periodica, πρόκειται δέ, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ τύπωσιν τόμου, ν' ἀνταλλάξωμεν τὴν Ἑπετηρίδα ἡμῶν μὲ τὴν «Θεολογίαν» ὡς καὶ μὲ τὸ περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Société Archéologique d'Alexandrie.

Οἷας ἐκτιμήσεως ἀπολαύει ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία, δεικνύει καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ἰαπωνικὸν Ἑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐπιθυμοῦν νὰ διοργανώσῃ τὰ ἐκεῖ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὰ καταστατικὰ αὐτῶν, ὑπέβαλεν ἡμῖν ὁρισμένα ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὴν λειτουργίαν καὶ δρασίαν τῆς Ἑταιρείας μας, ἅτινα, φυσικὰ, προθύμως τῷ ἀπεστάλησαν.

Ὅς εἶναι γνωστὸν, κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ἐγένοντο δύο Βυζαντινολογικὰ συνέδρια, ἐν ἐν Παρισίοις καὶ ἕτερον ἐν Βρυξέλλαις, εἰς ἃ ἐκλήθη νὰ μετάσχη καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία. Καίτοι, διὰ τὰς γνωστὰς ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἀνωμαλίας ἢ ἀποστολῇ ἀντιπροσώπων εἰς αὐτὰ δὲν ἦτο εὐχερὴς, ἐν τούτοις κατωρθώθη, ἔστω καὶ ἀργά, ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς αὐτὰ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία διὰ τοῦ ἐκ τῶν Συμβούλων ἡμῶν κ. Ἀναστασίου Ὁρλάνδου.

Κατὰ τὰ συνέδρια ταῦτα ἀπεφασίσθη καὶ ἡ σύμπηξις «διεθνοῦς συνδέσμου Βυζαντινῶν σπουδῶν» σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἡ συνεννόησις τῶν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις Βυζαντινολόγων διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὸν κλάδον των, ἢ ἐξεύρεσις πόρων πρὸς ἐκδοσιν σοβαρῶν μελετῶν εἰς Βυζαντινὰ θέματα ἀναγομένων, ἢ ὑπόδειξις καὶ θεραπεία τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν ἐκάστῃ χώρᾳ Βυζαντιολόγων, ἢ ὁργάνωσις τῶν ἐκάστοτε Βυζαντινολογικῶν συνεδρίων κτλ.

Εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον ὡς εἰδικὸν σωματεῖον ἐκλήθη νὰ μετάσχη διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία, ἣτις καὶ προθύμως μετέσχε τούτου ὀρίσασα τοὺς ἐν αὐτῷ Ἕλληνας ἀντιπροσώπους.

Μνήμων ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν τῆς ἱστορικῆς 29ης Μαΐου, καθ' ἣν ἐπιπτεν ἡ βασιλίς τῶν πόλεων καὶ ἐτερματίζετο ὁ βίος μιᾶς ἐνδόξου αὐτοκρατορίας, ἣτις τόσα προσέφερεν εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἐτέλεσε καὶ ἐφέτος ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Παιανίας, τὸ ἐθνικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων τὸν προσήκοντα λόγον εἰπόντος τοῦ ἐκ τῶν ἐταίρων κυρίου Σάββα Παπαδοπούλου.

Τὸ ἐκλαϊκευτικὸν τῆς πρόγραμμα ἐφαρμόζουσα ἡ Ἑταιρεία, ἔκαμε καὶ κατὰ τὸ διαρρηῦσαν ἔτος σειρὰν διαλέξεων, ἃς παρηκολούθησε πλῆθος ἀκροατῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, διὰ τὴν πρόφρονον παραχώρησιν τῆς ὁποίας, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, θερμαὶ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐκφράζονται αὐτῇ εὐχαριστία.

Κατὰ τὰς διαλέξεις ταύτας ὠμίλησαν οἱ ἐξῆς ἐταῖροι:

1) ὁ κ. Γεώργιος Μέγας περὶ τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα καὶ τοῦ Μάρκου Κοράβεβιτς.

2) ἡ κυρία Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη περὶ τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου καὶ τῆς ἐν Πάτμῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

3) ὁ κύριος Βασίλειος Σιμωνίδης περὶ τῶν μεγάλων διερμηνέων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου.

4) ὁ κ. Φαίδων Κουκουλῆς περὶ τῆς διαπομπεύσεως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους.

5) ὁ κ. Σάββας Παπαδόπουλος περὶ τῆς παρὰ τὴν Ἄρειαν τῆς Ναυπλίας ἱερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τοῦ κτίτορος αὐτῆς ἐπισκόπου Λέοντος.

6) ὁ κ. Νικόλαος Τωμαδάκης περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ δόγματος καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Γραφῶν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ποιήσει τῶν Βυζαντινῶν.

7) ὁ κ. Βασίλειος Βέλλας περὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τοῦ στολισμοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

8) ὁ κ. Ἀναστάσιος Ὁρλάνδος περὶ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης ἐν Μετέωροις.

καὶ 9) ἡ κυρία Αἰμιλία Σάροῦ περὶ πειρατείας καὶ δουλεμπορίου ἀνὰ τὸ Αἴγαϊον.

Ἐπιθυμοῦσα δ' ἡ Ἑταιρεία νὰ φαίνεται χρήσιμος καὶ εἰς ἄλλους κύκλους διὰ τῆς μεταδόσεως ἐπιστημονικῶν γνώσεων σχέσιν ἐχουσῶν πρὸς τὰ ἰδιαίτερα τῆς φροντίσματα, ἔδωκεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Ὁφελίμων βιβλίων διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν τῆς αἰγίδα τελοῦντος «Ἰδρύματος Ἀνωτέρας Μορφώσεως» τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ πέντε καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, πάντων ἐταίρων τῆς, σειρὰν διαλέξεων ἀναφερομένων εἰς θέματα ἱστορικά, ἀρχαιολογικά, νεοελληνικῆς φιλολογίας, λαογραφικὰ καὶ πολιτισμοῦ.

Ἄλλὰ καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐκδρομαὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ δὲν παρεμείθησαν. Ἡ Ἑταιρεία λοιπὸν ᾤδηγησε τὰ μέλη τῆς 1) εἰς τὴν Παιανίαν ἔνθα, μετὰ τὸ μνημόσυνον ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐκεῖ μεσαιωνικὴν μονὴν 2) εἰς τὴν Ἐλευσίνα, τοῦ κυρίου Ἀναστασίου Ὁρλάνδου ἐρμηνεύσαντος τὰ ἐκεῖ μνημεῖα, 3) εἰς τὸν πολεμικὸν Ναύσταθμον καὶ 4) εἰς τὴν ἀναστηλωθεῖσαν μονὴν Νταοῦ Πεντέλης, περὶ ἧς εἶπε τὰ δέοντα ὁ ἀναστηλώσας αὐτὴν ἡμέτερος Σύμβουλος κ. Ἀναστάσιος Ὁρλάνδος.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος οἱ περὶ τὰ Βυζαντινὰ ἀσχολούμενοι ἐταῖροι ἐρχησιμοποίησαν τὴν εἰδικὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ χειρόγραφα κατάλοιπα τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου τοῦ γένους Βασιλείου Μυστακίδου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἡ Ἑταιρεία εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς εὐαρεστηθέντας ν' ἀποστείλωσι ἔργα τῶν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς.

Ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἡ ἔξασφάλις

καὶ αὐξήσεις τῶν πόρων τῆς Ἑταιρείας, ὧν ἄνευ οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. Καὶ κατέβαλον μὲν οἱ ἑταῖροι, ὧν ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὸ 1948 ἠυξήθη κατὰ δέκα καὶ τρεῖς, προθύμως τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν, λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ αἱ τυπογραφικαὶ δαπάναι ἠυξήθησαν ὑπερβολικῶς, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ΙΗ' τόμος τῆς Ἐπετηρίδος, ἂν μὴ προσήρχοντο ἄρωγοὶ ἢ τε Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ πάντοτε μετὰ στοργῆς παρακολουθοῦσα τὰς προσαπθείας τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν Πάγκειος Ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν, καὶ δὴ εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Φίλιππον Δραγούμην, θερμοὶ ὀφείλονται εὐχαριστία.

Διὰ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἐνισχύσεως οὐ μόνον, ὡς ἐλέχθη, ἐξησφαλίσθη ἡ δημοσίευσις τοῦ ΙΗ' τόμου τῆς Ἐπετηρίδος, ἀλλὰ καὶ ὁ χάρις διὰ τὸν ἐπόμενον τόμον ἠγοράσθη. Ἡ περαιτέρω, ἐννοεῖται, φροντίς διὰ τὴν τόνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑταιρείας, τὰ ὅποια ἐνισχύθησαν ἐφέτος διὰ μικρᾶς συμβολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐθνησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Σεβαστοῦ Ὑπουργείου καὶ διὰ τῆς πωλήσεως ἀρκετῶν τόμων τῆς Ἐπετηρίδος, ἐπαφίεται καὶ εἰς τὴν μέριμναν τῶν ἑταίρων, οἵτινες εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μετὰ ζήλου ἐν τῷ κύκλῳ των θὰ πράξωσι πᾶν τὸ δυνατόν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Ταμίας ἡμῶν κ. Γεώργιος Μανσόλας θὰ ὀμιλήσῃ ἡμῖν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρείας ἀνακοινῶνων τὸν ἰσολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ τρέχοντος, ἡ δ' ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ θ' ἀναγνώσῃ ἡμῖν τὴν ἐκθεσίν της, καθ' ἣν τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν της τεθέντα δικαιολογητικὰ εὐρέθησαν ἐν ἀπολύτῳ τάξει, χάρις εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ἐκ τῶν ἑταίρων ἡμῶν κ. Θεοδώρου Γαλάνη.

Ἐν συντομίᾳ ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1948 εἶχεν ὡς ἑξῆς :

Σύνολον εἰσπραξέων τοῦ ταμείου δραχμ. 21.933.000 συμπεριλαμβανομένου ποσοῦ δραχμ. 2.593.000 ἐξ ὑπολοίπου προηγουμένης χρήσεως 1947.

Σύνολον πληρωμῶν δραχμαὶ 20.593.000.

Ἀπέμεινεν ὅθεν ὑπόλοιπον ταμειακὸν διὰ τὴν νέαν χρῆσιν δραχ. 1.340.000 Συγκεκριμένως τὰ ἔσοδα ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Ἐκ συνδρομῶν μελῶν ἐν ὄλῳ Δραχ. 4.015.000

Ἐκ δωρεῶν » 13.300.000

Ἐκ διαφορᾶς πωλήσεως τόμων τῆς Ἐπετηρίδος » 1.322.000

Αὐτὰ, ἐν δυνατῇ συντομίᾳ, φίλοι ἑταῖροι, εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ 1948 πεπραγμένα. Ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγουμένα ἔτη, προσεπάθησε τοῦτο, παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, νὰ μὴ διακοπῇ ἡ δρᾶσις τοῦ καλοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰδρύματος, τὸ ὅποῖον τόσον

ἐκτιμᾶται καὶ παρ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ξένῃ, νὰ ἐξασφαλισθῶσι δὲ ἱκανοὶ οἰκονομικοὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πόροι, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτο τοὺς ἐπιστημονικοὺς καὶ ἔθνικοὺς σκοποὺς, οὓς προέθετο.

Καταθέτοντες σήμερον τὴν ἀρχὴν καὶ παραδίδοντες, ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς, εἰς τοὺς σήμερον ἐκλεγησομένους διαδόχους ἡμῶν τῆς προσπαθείας ἡμῶν τὸ ἐπίτευγμα, τὸν ΙΗ' τόμον τῆς Ἑπετηρίδος, εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς πᾶσαν εὐδοκίμησιν εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς σωματείου μας μελλοντικὰς ἐνεργείας των, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ τόσον ἀδίκως διαβληθέντος Βυζαντινοῦ κόσμου.

Ὁ Πρόεδρος
ΠΑΝ. ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ-
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ-

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ο Ν	ΔΡΧ.
<i>Ταμείον</i>	
Μετρητά υπόλοιπον κατά την 31/12/1948	1.340.000
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος</i>	
Λ/σμός καταθέσεων εἰς ὄψιν	
Παλιὸν ὑπόλοιπον Δρχ. 187.553 (ἐκμηδενισθὲν)	1
<i>Χρεώγραφα</i>	
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος (συμβατικὴ ἀξία)	25
<i>Ἐπετηρίδες</i>	
Ἀξία διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπετηρίδων κλπ. Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν	18.500.000
<i>Λευκώματα</i>	
Ἀξία Λευκωμάτων τῆς Ἑταιρείας	50.000
<i>Σήματα</i>	
Ἀξία διαθεσίμων Σημάτων τῆς Ἑταιρείας (κονκάρδες) . .	350
<i>Ἐπιπλα Γραφείου</i>	5.000
<i>Βιβλιοθήκη</i>	
Διάφορα Συγγράμματα (ὄνομαστικὴ ἀξία)	50.000
<i>Υλικά διάφορα</i>	
Τοιχογραφήματα (clichés), πλάκες κλπ.	10.000
	19.955.376
ΕΞΟΔΑ (Δοῦναι)	ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ
<i>Γενικά έξοδα διαχειρίσεως</i>	
Μισθοὶ καὶ ἀμοιβαὶ . . . . . Δρχ. 1.250.000	
Διάφορα έξοδα . . . . . > 466.700	1.716.700
<i>Προμήθειαι</i>	
Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτρα συνδρομῶν κλπ. . . .	674.000
Ἐπίλοιπον Λ/σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον	16.455.376
	18.846.076

ΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΡΙΟΥ 1948 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΧ.
Κεφάλαιον	
Τὸ σχηματισθὲν Κεφάλαιον ὡς οἱ προηγούμενοι Ἰσολογισμοὶ	3.500.000
Κέρδη καὶ Ζημίας	
Ἐπίλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον	16.455.376
	19.955.376

«ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΕΣΟΔΑ (Λαβεῖν)

Εἰσπράξεις ἐκ Συνδρομῶν	4.015.000
> > Δωρεῶν	13.300.000
Διαφοραὶ ἐκ πωλήσεων Τόμων Ἐπετηρίδων	1.322.700
Ἐπίλοιπον προηγούμενης χρήσεως 1947	208.376
	18.846.076

Ἀθῆναι τῇ 21 Φεβρουαρίου 1949

Ὁ Ταμίης
Γ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Κύριοι Ἑταῖροι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν, προσέβημεν εἰς τὸν κανονικὸν ἔλεγχον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1948.

Ἄπαντα τὰ λογιστικὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας καθὼς καὶ τὸ ταμεῖον, τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ εἰσπράξεων καὶ πάντα τὰ παραστατικῆς ἀξίας ἔγγραφα, δικαιολογητικά κλπ. ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν μας, βεβαιοῦμεν δὲ ὅτι πάντα ταῦτα εὐρέθησαν ἐν παραδειγματικῇ τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, δι' ἃ καὶ ἐκφράζομεν τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ συνταχθεὶς γενικὸς ἰσολογισμὸς τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι ἐν ἀπολύτῳ τάξει, δι' ἃ προτείνομεν τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ καὶ ἐξαιτούμεθα τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἀπὸ πάσης εὐθύνης, κατὰ τὸν Νόμον.

Μετ' ἀκρας τιμῆς

Οἱ ἐλεγκταὶ

Π. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΑΣ

ΔΙΟΝ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ